

Csendélet sodrásban

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXI. évfolyam, 13. szám, 2017. március 31.

Ha ráérek, szoktam ilyet játszani, s mindig meglepődöm rajta, hogy az emberek mennyire óvatlanok: eddig még soha senki nem szúrta ki, hogy a nyomában vagyok. Debrecenben egyszer a plázából egészen hazáig kísértem messziről egy nőt - egy afféle plázacicát, ahogy mondani szokás -, és büszke voltam rá, hogy nem vett észre. Azért mentem utána, mert hírlapíró voltam, s témát láttam abban, hogy vajon hol lakik egy márkás ruhabutik festett szőke, szoláriumbarna, műszempillás, hatalmas mellű, miniszoknyás, magas sarkús eladója. Kíváncsi voltam, hogy hová megy haza egy ilyen nagyon megcsinált nő, ha letelik végre a hosszú munkaidő.